

vali aktivní pomoc a podporu našemu lidu, který povstal k obraně svobody a nezávislosti vlasti, národní důstojnosti a revolučních vymožeností; také dnes vysoko pozvedají pero na podporu spravedlivého boje korejského lidu za vyhnání amerických imperialistů a sjednocení jeho uměle rozdělené vlasti. Také skutečnost, že neochvějnému revolučnímu bojovníkovi korejského lidu a zanícenému publicistovi, soudruhu Kim Čong Tcheovi, byla udělena jménem pokrokových novinářů světa Mezinárodní cena novinářů, je další obrovskou podporou spravedlivému protiimperialistickému revolučnímu boji našeho lidu. Dovolte, abych vám jménem všeho korejského lidu za to vyjádřil hluboký dík.

Náš lid vás vítá jako opravdové přátele, spolehlivé soudruhy v boji. Během vašeho pobytu v naší zemi se vám dostane všude od našeho lidu vřelého přijetí a budete mít možnost sami osobně pocítit jeho opravdovou snahu upevnit bojovou solidaritu s revolučním lidem na celém světě.

Vzhledem k společným rysům svého dřívějšího postavení i shodným bojovým cílům stál korejský lid vždy pevně na straně utlačovaných národů a všestranně podporoval jejich boj za svobodu a osvobození. Bojové přátelství a semknutost našeho lidu s revolučním lidem světa se dnes ještě více upevňuje. Považujeme to za důležitou záruku vítězství naší revoluce a i v budoucnu budeme neustále usilovat na protiimperialistické a protiamerické frontě o utužení bojové solidarity s lidem všech zemí.

Závěrem posílám bojové pozdravy všem vám zde shromážděným, kteří jste zasvětili svůj život svatému revolučnímu dílu lidstva, a vašim prostřednictvím všem pokrokovým novinářům celého světa a ze srdce přeji revolučním novinářům – zaníceným protiimperialistickým politickým činitelům – aby ve své plodné práci dosáhli ještě větších úspěchů.

K NĚKOLIKA ZKUŠENOSTEM Z DEMOKRATICKÉ A SOCIALISTICKÉ REVOLUCE V NAŠÍ ZEMI

Přednáška pro funkcionáře stranických a státních orgánů

11. října 1969

V minulém období provedl náš lid pod moudrým vedením Korejské strany práce úspěšně demokratickou i socialistickou revoluci, přičemž nabyl mnoha cenných zkušeností a vyvodil mnoho cenných poučení. Avšak naši mladí pracovníci zkušenosti a poučení, které naše strana získala a vyvodila z revolučního boje a budovatelské práce, dobře neznají. Proto chci dnes využít sobotního studijního času našich funkcionářů k tomu, abych k vám promluvil o několika zkušenostech z demokratické revoluce a ze socialistické revoluce v naší zemi.

1. O pozemkové reformě

Pozemková reforma je revoluční úkol, který v etapě demokratické revoluce přednostně přichází na pořad dne, aby byla vyřešena otázka rolnictva, otázka zemědělství. Jestliže se správně nevyřeší otázka půdy, pak nelze rolníky osvobodit od feudálního útisku a vykořisťování a nelze přistoupit k rychlému rozvíjení výrobních sil v zemědělství.

Po osvobození naše strana vytyčila pozemkovou revoluci jako centrální úkol demokratické revoluce a zmobilizovala celou stranu a všechny lid, takže historický úkol, pozemkovou reformu, v krátké době vítězně splnila.

Nejdůležitější otázkou při provádění pozemkové reformy je správně určit, komu má být půda konfiskována. Jen po správném stanovení, komu má půda být konfiskována, lze správně

vytyčit strategii a taktiku třídního boje, tj. určit, s kým je třeba uzavřít svazek, proti jakým silám se zaměřit a koho izolovat.

Na základě konkrétního porozumění a analýzy vlastnických vztahů v poměru k půdě a třídních vztahů na naší vesnici jsme stanovili, že konfiskována má být půda japonských imperialistů a projaponských elementů a zrádců národa, kteří jim přísluhovali, dále půda statkářů vlastnicích více než 5 čongbo půdy a konečně veškerá půda, na níž její vlastníci nepracují, nýbrž ji propachtovávají jiným osobám.

Toto stanovení se stalo revoluční linií naší strany, která umožňovala obhájit zájmy širokých mas rolnictva proti zájmům hrstky příslušníků statkářské třídy a reakčních elementů a pevně semknout lidové masy kolem strany. Za podmíněk, jež vznikly porážkou japonských imperialistů a jejich vyhnáním, se prvořadým objektem boje při pozemkové reformě stala třída statkářů. V té době statkáři, kteří vlastnili více než 5 čongbo půdy, představovali u nás jen 44.000 usedlostí, kdežto naproti tomu rolníci, vlastníci malé množství půdy nebo bezzemci, tvořili více než 720.000 rodin. Proto pozemková reforma konec konců byla lidovým politickým opatřením, které odnětím půdy 44.000 statkářů a jejím rozdělením více než 720.000 rodinám rolníků a pachtýřů mělo osvobodit rolníky od feudálního vykořisťování a bídy.

Způsob, jakým naše strana stanovila, která půda se měla stát předmětem konfiskace, jí dal rovněž správnou linii, jež jí umožnila izolovat bohaté rolníky, získat na naši stranu střední rolníky a tak v maximálně možné míře rozdělit a oslabit nepřátelské síly.

Při pozemkové reformě jsme bohatého rolníka za objekt boje nestanovili. Kdybychom za pozemkové reformy byli stanovili za objekt boje i bohatého rolníka, byli bychom si udělali více nepřátel a třídní boj se nám mohl ztížit a zkomplikovat. Abychom mohli úspěšně svést třídní boj s třídou statkářů, bylo zapotřebí zajistit, aby se bohatí rolníci nepřiklonili na stranu statkářů, a tak nepřátelské síly oslabit. Jelikož se ovšem konfiskovala veškerá půda propachtovávaná jiným osobám, bez ohledu na její výměru, byla jistá rána zasazena i bohatým rolníkům, takže i u nich existovaly prvky možného odporu proti pozemkové refor-

mě. Avšak tím, že strana bohatým rolníkům dovolila, aby si ponechali půdu, kterou sami obdělávali, nedávajíc jí nikomu do pachtu, dosáhla toho, že se proti pozemkové reformě přímo nepostavili.

Protože zájmů středních rolníků se pozemková reforma nedotkla ani trochu, nebylo důvodu, aby pociťovali nespokojenost s tím, že jsme vzali půdu statkářům. Střední rolníci měli spíše radost z toho, že jsme půdu odebranou statkářům rozdělovali mezi chudé rolníky a pachtýře. Proto se střední rolník v pozemkové reformě mohl stát naším spojencem.

Tím, že naše strana takto správně stanovila, která půda má být konfiskována, mohla se v boji se statkáři pevně opřít o chudé rolníky a pachtýře, spolehlivě získat na svou stranu středního rolníka a izolovat bohatého rolníka. Tak dokázala zajistit rozhodující převahu revolučních sil nad silami nepřítele.

Další důležitou otázkou při pozemkové reformě bylo dostatečně připravit předpoklady pro to, aby statkářská půda mohla být zabrána.

Důležité bylo především, aby byly spolehlivě vybudovány mocenské orgány.

Historické zkušenosti svědčí o tom, že bez silných orgánů moci, schopných potlačit odpor nepřátelské třídy, žádná třída nemůže provést pokrokové reformy. I pro provedení pozemkové revoluce je nutno mít lidovou státní moc a mocenské orgány jako armádu a bezpečnostní orgány, s jejichž pomocí lze uplatňovat diktaturu vůči statkářům a dalším reakčním elementům. S pouhým zákonem o likvidaci statkářů, vlastnicích více než 5 čongbo půdy, pozemkovou reformu provést nelze. Jen ten, kdo má pevně v ruce mohutné prostředky diktatury, si může dovolit zabrat půdu statkářům a včas potlačit ty, kdo se nechtějí zákonu o pozemkové reformě podrobit a stavějí se mu na odpor.

Nelze očekávat, že by se statkáři nečinně dívali na to, jak se jim zabírá půda. I v naší zemi se při provádění pozemkové reformy někteří statkáři a reakční elementy postavili na odpor. Jakmile byl zákon o pozemkové reformě vydán, reakcionáři ve snaze pozemkovou reformu zmařit prováděli sabotážní akce. Avšak my jsme tehdy měli lidovou státní moc, byť to

byl jen Prozatímní lidový výbor, měli jsme Výcvikové středisko pracovníků bezpečnosti a orgány bezpečnosti, tedy ozbrojenou sílu lidu. Jelikož jsme tedy měli své mocenské orgány, mohli jsme včas kontrarevoluční pikle nepřítelů důsledně rozdrtit.

Další důležitou podmínkou pro zajištění úspěchu pozemkové reformy byla skutečnost, že naše strana svými kořeny pevně zakotvila v dělnické třídě, s kterou mohla spolehlivě disponovat. Vlastní stranické síly tehdy nebyly nijak velké, ale jelikož strana pevně zakotvila v dělnické třídě, základní to síle revoluce, mohla dělnickou třídu k provádění pozemkové reformy energicky organizovat a mobilizovat.

Jelikož tedy naše strana měla v ruce silné orgány moci a měla schopnost organizovat a mobilizovat nejrevolučnější třídu, dělnickou třídu, dokázala spolehlivě vést kupředu boj za odebrání půdy statkářům.

Další důležitou věcí při provádění pozemkové reformy byla aktivní organizace a mobilizace rolnických mas pro boj proti statkářům.

I kdyby strana při provádění pozemkové reformy přišla se sebesprávnějšími linií a směrnici, nebyla by mohla zajistit její vítězství, kdyby nebyla dokázala dovedně organizovat a mobilizovat masy rolníků do boje. Při provádění pozemkové reformy naše strana vždycky postupovala tak, aby revoluční elán rolnických mas vzrůstal a aby rolníci vedli boj se statkáři a byli sami hybnou silou tohoto boje.

Boj za odebrání půdy statkářům v naší zemi vyrostl z petičního hnutí rolníků, žádajícího přidělení půdy pracujícím rolníkům. Hned po osvobození dostávaly orgány naší strany a lidové moci četné dopisy od chudých rolníků a bezzemků, kteří v nich požadovali, aby statkářům byla půda odebrána a rozdělena mezi ně. Zajel jsem tehdy na stranický výbor provincie Jižní Pchjongan a viděl jsem tam celé hory dopisů od rolníků žádajících půdu. Toto petiční hnutí, které se po osvobození mezi našimi rolníky tolik rozšířilo, silně podnítilo třídní uvědomování rolníků a zvyšování jejich touhy a vůle po odebrání půdy statkářům. Na základě petičního hnutí se rovněž široko daleko roznesly zvěsti, že prý se statkářům zabírá půda, což statkářům nahnalo velký strach.

Po vydání zákona o pozemkové reformě jsme ustavili vesnické výbory z chudých rolníků a bezzemků a učinili z nich tak bezprostřední vykonavatele pozemkové reformy.

Zároveň naše strana zorganizovala z příslušníků dělnické třídy dobrovolnické oddíly pro provádění pozemkové reformy, vyslala je na vesnici a učinila z nich aktivní pomocníky rolníků v jejich boji. Tehdy byli na vesnici vysláni přední příslušníci dělnické třídy z Hungnamského kombinátu na strojená hnojiva, z pchjongjanského uhelného dolu Sadong a z mnoha dalších továren a rudných i uhelných dolů. Pomoc dělnické třídy nejen upevnila svazek dělníků, ale též značně podnítila bojový elán rolníků. Když rolníci viděli, jak příslušníci dělnické třídy přijíždějí přímo na vesnici, aby jim pomohli s pozemkovou reformou, pochopili jasně, že se statkáři nebojují sami, ale společně s dělnickou třídou, a přistupovali k boji za odebrání půdy statkářům s větší vírou a odvahou.

Pozemková reforma proběhla v naší zemi úspěšně v krátké době necelého jednoho měsíce od chvíle, kdy byl v souladu se správnou linií a směrnici strany vydán zákon o pozemkové reformě.

Významnou zvláštností naší pozemkové reformy byla především skutečnost, že proběhla poměrně hladce bez většího odporu nepřátelských elementů. To souviselo s tím, že díky správné třídní politice a strategii a taktice strany bylo mnoho lidí, jimž byla přidělena půda a kteří pozemkovou reformu podporovali, přičemž lidí, jimž byla půda odebrána, byla celkem hrstka, a měli mizivou sílu.

Při pozemkové reformě byli bohatí rolníci izolováni, střední rolníci se stali spojenci chudých rolníků a bezzemků a dělnická třída aktivně pomáhala rolníkům v jejich boji za odebrání půdy statkářům. Zatímco lidé, podporující pozemkovou reformu, bylo tak mnoho, statkáři, kteří přicházeli o půdu, čítali jen 44.000 hospodářství, přičemž skoro 20% z nich byli statkáři, žijící půdu na vesnici, ale žijící ve městech. Jelikož statkáři, žijící ve městech, se živili vesměs obchodem či podnikáním a na svých pozemcích se ukazovali zřídka a to hlavně, aby byli přítomni vybírání pachtu, neměli na vesnici své zázemí. Považo-

vali za štěstí, že jim zůstanou jejich lihovary či punčochárny, které měli ve městech, což vyplývalo z tehdejší směrnic strany o tom, aby se na soukromý obchod a průmysl nesahalo, a že v nich mohou nadále hospodařit, takže kvůli těm několika čongbo půdy, kterou propachtovávali, jim nestálo za to, stavět se reformě aktivně na odpor.

Kromě toho naše strana sice statkářskou třídu likvidovala, ale otvírala statkářům cestu k dalšímu životu. Statkáři, kteří půdu odevzdali poslušně a bez odporu, byli přestěhováni na jiné místo, kde jim byla dána možnost vlastníma rukama se živit zemědělstvím. Tato politika umožnila oslabovat odpor statkářů. Přestěhování statkářů na jiné místo bylo dobré i proto, že nemohli ovlivňovat ve špatném směru své bývalé pachtýře a málo uvědomělé rolníky.

Pokud jde o projaponské elementy a zrádce národa, kteří byli jedním z hlavních objektů, proti nimž bylo namířeno ostří boje při pozemkové reformě, byla jejich síla ještě zanedbatelnější. Projaponské elementy a zrádci národa, kteří se roztahovali, když měli za sebou japonské imperialisty, ztratili po jejich pádu půdu pod nohama a na nic se nezmohli.

Jelikož tedy síly statkářů a reakce byly chabé a strana navíc k útoku na ně zmobilizovala všechny revoluční síly v čele s dělnickou třídou, nezmohla se nepřátelská třída na větší odpor. Je ovšem pravda, že na některých místech v provincii Jižní Pchjongan došlo při pozemkové reformě k určitému odporu statkářů, ale jinde většího rozruchu nebylo.

Nejenže nedošlo k významnějšímu odporu nepřátelských elementů, ale nezaznamenali jsme ani výskyt nějaké podstatnější úchylny při provádění zákona o pozemkové reformě. V provincii Hwanghä se v počáteční etapě pozemkové reformy dopustili levičácké úchylny tím, že likvidovali i bohaté rolníky, a málem si udělali spoustu nepřátel, v provincii Severní Pchjongan se zase částečně projevila pravicová úchylna, ale my jsme tyto úchylny včas odhalili a napravili, takže vcelku proběhla pozemková reforma hladce.

Jinou zvláštností pozemkové reformy v naší zemi bylo to, že byla provedena důsledně.

Když jsme prováděli přípravné práce k pozemkové reformě, studovali jsme důkladně zkušenosti jiných zemí, kde už pozemkovou reformu prováděli před námi. V některých zemích však veškerou půdu statkářů, kteří byli zasaženi konfiskací, nekonzfiskovali, nýbrž značné množství půdy ponechali v jejich rukou a konfiskovali jen určitý přebytek, přičemž konfiskace a následující rozdělení půdy neproběhla bez náhrady, respektive bezplatně, nýbrž konfiskace byla prováděna za náhradu a rozdělení půdy za poplatek. V našich podmínkách jsme podobné zkušenosti beze změny uplatnit nemohli.

My jsme bez náhrady konfiskovali veškerou půdu statkářů, vlastnicích přes 5 čongbo polností, načež jsme ji bezplatně rozdělili rolníkům, kteří půdu buď neměli, nebo jí měli málo. Skutečnost, že naše strana konfiskovala veškerou půdu statkářů, vlastnicích více než 5 čongbo, byla významná v tom směru, že jsme zabránili tomu, aby se nám statkáři změnili v bohaté rolníky. Kdybychom byli ke konfiskaci určili půdu nikoli statkářů, vlastnicích více než 5 čongbo, ale statkářů, majících třeba přes 8 nebo 10 čongbo, anebo kdybychom nekonzfiskovali veškerou půdu statkářů, kteří měli být zasaženi konfiskací, ale jen jistý přebytek ponechávající její značnou část v jejich rukou, pak by se části statkářů konfiskace buď vůbec nedotkla, nebo by se jí dotkla jen málo a oni by přešli do kategorie bohatých rolníků.

U bohatých rolníků jsme kromě toho uplatnili omezení, podle něhož bezpodmínečně musili sami pracovat a nesměli trvale zaměstnávat žádné najaté síly s výjimkou sezónních pracovníků. Cílem tohoto opatření bylo omezit růst hospodářství bohatých rolníků a vytvořit příznivé předpoklady pro budoucí združstevňování vesnického hospodářství. Protože při združstevňování vesnického hospodářství je hlavním objektem boje bohatý rolník, bylo při pozemkové reformě zapotřebí již předem omezit jeho hospodářství, aby se nemohlo ve velkém měřítku rozrůstat. Avšak o této omezovací taktice nebylo tehdy možno mluvit otevřeně. Proto když čtete moje tehdejší referáty či projevy, o politice omezování bohatého rolníka se v nich mnoho nedočtete.

Kromě toho jsme nechali zkonfiskovat veškerou půdu, kte-

Obrovský význam pro zvýšení zájmu rolníků na výrobě a pro upevnění a rozvinutí výsledků pozemkové reformy mělo zavedení zemědělské naturální daně. Hned po provedení pozemkové reformy vydala naše strana zákon o zavedení zemědělské naturální daně, čímž osvobodila rolníky od příliš vysokých povinných dodávek a řady dalších vysokých daní a vytvořila příznivé podmínky pro zvyšování jejich hmotné i kulturní životní úrovně.

Jakmile byl vydán zákon o zavedení zemědělské naturální daně, rolníci jej uvítali a aktivně podpořili. Jak to, že naši rolníci zavedení zemědělské naturální daně tak vřele uvítali? Rolníci byli velice pohnuti tím, že při pozemkové reformě od státu bezplatně dostali půdu. V duchu však nemohli zaplašit všechny pochyby, co stát udělá, až oni sklídí úrodu, zda jim snad tuto úrodu nevezme, jako tomu bylo za Japonců? A tehdy byla zavedena zemědělská naturální daň, kterou měli rolníci splácet tak, že státu odváděli v naturálních jen 25% ze své úrody, zatímco celý zbytek si mohli sami ponechat. Z toho musili mít radost.

Stát dále dodal rolníkům, jimž byla přidělena půda, umělá hnojiva, za něž měli zaplatit až na podzim dodávkou obilí, takže jim zajistil podmínky pro to, aby na půdě, která jim byla přidělena, dosáhli ještě lepších hospodářských výsledků.

Všechna tato opatření, která naše strana učinila, upevnila výsledky pozemkové reformy, neobyčejně zvýšila vlastenecký zápal a výrobní elán rolníků a zajistila naší straně a vládě jejich ještě větší podporu a důvěru. Změny, k nimž na naší vesnici došlo po pozemkové reformě, svědčí jednoznačně o správnosti a obrovské životnosti pozemkové reformy, tohoto politického kroku, s nímž přišla naše strana.

Od roku, kdy byla provedena pozemková reforma, byla na naší vesnici každoročně vysoká úroda a za 3–4 roky se životní úroveň rolníků o mnoho zvýšila. V takových krajích, jako je planina Namuri v provincii Hwanghä, výsledky práce jednoho roku rolníkům plně stačí na pokrytí zemědělské naturální daně, odváděné státu, na jejich osobní spotřebu a ještě jim hodně rýže zbyde.

Rolníci, pohnutí velkomyslnými opatřeními strany a lidové vlády, která jim bezplatně poskytla půdu a zajistila jim šťastný

život, vyvolali tehdy hnutí dobrovolných darů rýže pro blaho vlasti. Průkopníkem tohoto hnutí byl rolník Kim Ze Won. Hnutí dobrovolných darů rýže pro blaho vlasti, které se mezi rolníky široce ujalo, vůbec nebylo nikým vynucené ani uměle vyvolané, nýbrž bylo dobrovolně započatým vlasteneckým hnutím, vycházejícím z přání rolníků alespoň trochu se straně a vládě odvděčit za dobrodiní, jež pro ně znamenala pozemková reforma. Za rýží, kterou rolníci s upřímným srdcem darovali pro blaho vlasti, jsme vybudovali Revoluční učiliště v Mangjongde pro sirotky po padlých bojovnících revoluce a universitu, vychovávající pro lid naše národní kádry.

Velká životnost pozemkové reformy se plně projevila během vlastenecké osvobozené války za uhájení svobody a nezávislosti vlasti. Naši rolníci s vlasteneckou oddaností a sebeobětováním hrdinně bojovali na frontě i v zázemí na obranu strany a lidové vlády, které jim daly půdu a uchystaly svobodný a šťastný život, a za uhájení výsledků demokratických reforem.

Vítězství pozemkové reformy mělo tedy obrovský význam pro rozvoj našeho vesnického hospodářství a pro upevnění a rozvoj našeho společenského zřízení.

2. O hnutí za združstevnění zemědělství

Přebudování starých výrobních vztahů ve městě i na vesnici v duchu socialismu je základním úkolem socialistické revoluce.

Při přetváření starých výrobních vztahů v duchu socialismu je nad jiné důležitou záležitostí združstevnění vesnického hospodářství. Teprve přebudováním soukromého hospodářství rolníků na vesnici v duchu socialismu lze rolníky plně osvobodit od veškerého vykořisťování a bídy a plánovitě a rychle rozvíjet zemědělskou výrobu.

Socialistické družstevní hospodaření se u nás začínalo organizovat již před válkou. V odvětví těžby mořských produktů byla založena družstva pro těžbu mořských produktů a v oblasti obchodu byla založena spotřební družstva. To byly první kroky socialistického družstevnictví v naší zemi.

rou její vlastník sám neobdělával, ale pronajímal ji, a to bez ohledu na její výměru.

Dále jsme znemožnili, aby rolníci s půdou, která jim byla přidělena, obchodovali, a zavedli jsme kontrolu, aby ji nepronajímali ani nedávali do zástavy. U nás jsme konfiskovanou půdu statkářů neučinili vlastnictvím státu, ale berouce v úvahu odvěkou touhu rolníků po půdě, předali jsme ji do jejich vlastnictví. To naplnilo rolníky obrovskou radostí a mělo velký vliv na podnícení jejich pracovního elánu a aktivity. Při předávání konfiskované statkářské půdy rolníkům jsme vyhlásili, že kdo přidělenou půdu bude sám obdělávat, může na ní pracovat z pokolení do pokolení ale nesmí ji nikomu jinému prodat ani pronajmout a jestliže ji nebude sám obdělávat, pak ji musí navrátit státu. Toto opatření ve skutečnosti neznamenal nic jiného než zestátnění půdy, konfiskované statkářům. Tím, že jsme znemožnili prodej a pronájem půdy, i když jsme rolníkům na půdu dali vlastnické právo, zajistili jsme, aby se instituce pronajímání půdy v budoucnu opět neujala a aby nemohli vyrůstat noví bohatí rolníci.

Díky tomuto důslednému uplatnění pozemkové reformy jsme na vesnici zcela zlikvidovali feudální systém pronajímání půdy a feudální vykořisťovatelské vztahy a vytvořili jsme příznivé podmínky pro socialistickou revoluci.

Po provedení pozemkové reformy je velice důležité správně organizovat a vést práci, směřující k upevnění jejich výsledků. Omezit se jen na odebrání půdy statkářům a na její rozdělení mezi rolníky a neprovést další opatření znamená, že výsledky pozemkové reformy nelze upevnit a vesnické hospodářství nelze rychlým tempem rozvíjet.

Po provedení pozemkové reformy vyvstaly před naší stranou a státem takové obtížné problémy, jako zajištění tažného dobytka, zemědělského náčiní a osiva rolníkům, kterým byla přidělena půda. Lze říci, že tak tomu nebylo jen u nás, ale že jde o obecný jev, známý i z jiných zemí. V některých zemích prý prostřednictvím pozemkové reformy rozdělili půdu mezi rolníky, ale protože rolníci neměli ani tažný dobytek ani náradí a osivo, musili jít zase s prosíkem ke statkářům, aby si to vše opatřili,

takže se postupně ztrácí účel, proč pozemková reforma byla prováděna.

I u nás jsme bezprostředně po pozemkové reformě měli podobnou situaci. Díky pozemkové reformě rolníci tehdy půdu sice dostali, ale protože neměli tažný dobytek, náradí ani osivo, zápasili první rok hospodaření s velkými obtížemi. Tehdy se zlikvidování statkářů a reakcionářů snažili zrádnou propagandou, šířením pomluv a pověstí zanést zmatek mezi neuvědomělé rolníky. V jednom kraji v provincii Jižní Pchjongan statkáři rolníkům říkali: vidíte, půdu jste nám vzali, ale stejně vám k ničemu není. Když ji budete chtít obdělávat, zase budete musit ke mně a pěkně pokorně si říci o dobytek a o osivo.

Naše strana stanula před naléhavým úkolem zajistit včasné provedení jarních prací, a tak upevnit a rozvinout vítězství pozemkové reformy. Strana si tuto situaci včas uvědomila, vytyčila heslo „Nenechat ani píď půdy ležet ladem!“ a energicky organizovala rolníky do boje za splnění jarních prací. Zároveň strana zmobilizovala dělnictvo a široké masy lidu na pomoc vesnici a učinila aktivní opatření, aby rolníkům zajistila dobytek, náradí a osivo.

Ač hospodářská situace naší země byla velmi obtížná, stát poskytl prostředky pro vyřešení problému tažného dobytka a nakoupil v horských oblastech několik desítek tisíc kusů dobytka, aby je rozdělil mezi rolníky v nížinách. Stát rovněž půjčil rolníkům peníze, aby jim umožnil odkoupit dobytčata, jež prodávali bohatí rolníci, a vedle toho učinil i opatření, aby si rolníci mohli koupit dobytčata za peníze, které mezi sebou vybrali. Touto cestou jsme úplně vyřešili jednu z obtížných otázek, které před námi vyvstaly, otázku tažného dobytka.

Rolníkům, jimž byla přidělena půda, bylo nutno zajistit s pomocí státu i osivo. Abychom vyřešili otázku osiva, provedli jsme na jedné straně vysvětlovací akci mezi středními rolníky, aby se o své osivo rozdělili s chudými rolníky a bezzemky, a na druhé straně jsme mezi rolníky rozdělovali osivo, jež bylo při pozemkové reformě odebráno statkářům. Tak jsme úspěšně vyřešili i otázku osiva a zajistili jsme i první orbu a setí po pozemkové reformě tak, že proběhly v pravý čas.

Obrovský význam pro zvýšení zájmu rolníků na výrobě a pro upevnění a rozvinutí výsledků pozemkové reformy mělo zavedení zemědělské naturální daně. Hned po provedení pozemkové reformy vydala naše strana zákon o zavedení zemědělské naturální daně, čímž osvobodila rolníky od příliš vysokých povinných dodávek a řady dalších vysokých daní a vytvořila příznivé podmínky pro zvyšování jejich hmotné i kulturní životní úrovně.

Jakmile byl vydán zákon o zavedení zemědělské naturální daně, rolníci jej uvítali a aktivně podpořili. Jak to, že naši rolníci zavedení zemědělské naturální daně tak vřele uvítali? Rolníci byli velice pohnuti tím, že při pozemkové reformě od státu bezplatně dostali půdu. V duchu však nemohli zaplařit všechny pochyby, co stát udělá, až oni sklídí úrodu, zda jim snad tuto úrodu nevezme, jako tomu bylo za Japonců? A tehdy byla zavedena zemědělská naturální daň, kterou měli rolníci splácet tak, že státu odvádějí v naturáliích jen 25% ze své úrody, zatímco celý zbytek si mohli sami ponechat. Z toho musili mít radost.

Stát dále dodal rolníkům, jimž byla přidělena půda, umělá hnojiva, za něž měli zaplatit až na podzim dodávkou obilí, takže jim zajistil podmínky pro to, aby na půdě, která jim byla přidělena, dosáhli ještě lepších hospodářských výsledků.

Všechna tato opatření, která naše strana učinila, upevnila výsledky pozemkové reformy, neobvykle zvýšila vlastenecký zápal a výrobní elán rolníků a zajistila naší straně a vládě jejich ještě větší podporu a důvěru. Změny, k nimž na naší vesnici došlo po pozemkové reformě, svědčí jednoznačně o správnosti a obrovské životnosti pozemkové reformy, tohoto politického kroku, s nímž přišla naše strana.

Od roku, kdy byla provedena pozemková reforma, byla na naší vesnici každoročně vysoká úroda a za 3—4 roky se životní úroveň rolníků o mnoho zvýšila. V takových krajích, jako je planina Namuri v provincii Hwanghä, výsledky práce jednoho roku rolníkům plně stačí na pokrytí zemědělské naturální daně, odváděné státu, na jejich osobní spotřebu a ještě jim hodně rýže zbyde.

Rolníci, pohnutí velkomyslnými opatřeními strany a lidové vlády, která jim bezplatně poskytla půdu a zajistila jim šťastný

život, vyvolali tehdy hnutí dobrovolných darů rýže pro blaho vlasti. Průkopníkem tohoto hnutí byl rolník Kim Ze Won. Hnutí dobrovolných darů rýže pro blaho vlasti, které se mezi rolníky široce ujalo, vůbec nebylo nikým vynucené ani uměle vyvolané, nýbrž bylo dobrovolně započatým vlasteneckým hnutím, vycházejícím z přání rolníků alespoň trochu se straně a vládě odvděčit za dobrodiní, jež pro ně znamenala pozemková reforma. Za rýži, kterou rolníci s upřímným srdcem darovali pro blaho vlasti, jsme vybudovali Revoluční učiliště v Mangjongde pro sirotky po padlých bojovnících revoluce a universitu, vychovávající pro lid naše národní kádry.

Velká životnost pozemkové reformy se plně projevila během Vlastenecké osvobozené války za uhájení svobody a nezávislosti vlasti. Naši rolníci s vlasteneckou oddaností a sebeobětováním hrdinně bojovali na frontě i v zázemí na obranu strany a lidové vlády, které jim daly půdu a uchystaly svobodný a šťastný život, a za uhájení výsledků demokratických reforem.

Vítězství pozemkové reformy mělo tedy obrovský význam pro rozvoj našeho vesnického hospodářství a pro upevnění a rozvoj našeho společenského zřízení.

2. O hnutí za združstevnění zemědělství

Přebudování starých výrobních vztahů ve městě i na vesnici v duchu socialismu je základním úkolem socialistické revoluce.

Při přetváření starých výrobních vztahů v duchu socialismu je nad jiné důležitou záležitostí združstevnění vesnického hospodářství. Teprve přebudováním soukromého hospodářství rolníků na vesnici v duchu socialismu lze rolníky plně osvobodit od veškerého vykořisťování a bídy a plánovitě a rychle rozvíjet zemědělskou výrobu.

Socialistické družstevní hospodaření se u nás začínalo organizovat již před válkou. V odvětví těžby mořských produktů byla založena družstva pro těžbu mořských produktů a v oblasti obchodu byla založena spotřební družstva. To byly první kroky socialistického družstevnictví v naší zemi.

Avšak první výhonky socialistického družstevního hospodaření v zemědělství vyrostly v době Vlastenecké osvobozené války. Abychom určili směr, jakým po válce postupovat při obnově zničeného vesnického hospodářství, založili jsme za války na několika místech pokusně zemědělská družstva. Pokusně založená zemědělská družstva ukázala, že i za války, za podmínek po všech stránkách krajně nepříznivých, svými přednostmi daleko předstihují soukromé hospodaření. Na základě této zkušenosti naše strana ihned po uzavření příměří vytyčila jako úkol združstevnění zemědělství.

Avšak do té doby panovalo domnění, že združstevňování zemědělství lze provádět jen na základě skutečně industrializace. To patřilo k obecnému pojmu združstevnění zemědělství. Proto někteří lidé, nasáklí dogmatismem, měli k zaměření naší strany na združstevnění zemědělství nedůvěru, říkajíce, že při združstevnění soukromého rolnického hospodářství musí bezpodmínečně existovat rozvinutý průmysl, a položili otázku, jak budeme združstevňovat, když nemáme stroje.

Jiní lidé zase říkali, že za podmínek, kdy naše země je rozdělena na severní a jižní část a kdy protiimperialistická a protifeudální demokratická revoluce ještě nezvítězila v měřítku celé země, bylo by provádění socialistické revoluce jen v severní polovině země předčasné. Tito lidé vyslovovali pochybnost, když v podmínkách rozdělené země provedeme združstevnění zemědělství, čímž zlikvidujeme soukromé vlastnictví a přejdeme ke kolektivnímu vlastnictví, zda tím nepostavíme proti sobě četné rolníky v jižní polovině země, zejména pak bohaté rolníky.

Jiní lidé zase namítali, že ani v jiných zemích ještě všestranně nerozvinuli združstevňování zemědělství, jak bychom tehdy združstevnění zemědělství mohli provést my. Lidí majících tento názor ovšem nebylo mnoho.

Lidé, kteří tvrdili buď, že před rozvinutím průmyslu nelze združstevňovat zemědělství, nebo že u nás by združstevňování vesnického hospodářství bylo předčasné, byli lidé, kteří neznali poválečnou situaci naší země a objektivní zákonitosti vývoje revoluce.

Združstevnění zemědělství se u nás po válce stalo nazrálým požadavkem.

V každé revoluci je velice důležité zvolit správný okamžik. I združstevnění může narazit na různé svízele, jestliže se k němu nezvolí správný okamžik a započne se s ním buď příliš brzy nebo příliš pozdě. U nás nejvhodnější dobou pro združstevnění zemědělství byla doba po skončení války.

Po skončení války trpěla naše vesnice krajním nedostatkem tažného dobytka a zemědělského nářadí a téměř veškerou pracovní sílu tvořili staří lidé a ženy. Kdybychom za takové situace byli ponechali soukromé hospodaření rolníků, nebylo by možné rychle obnovit výrobní síly v zemědělství a nebylo by ani možné rychle povznést narušenou životní úroveň rolníků. Jedinou cestou k překonání obtíží, které se po válce nakupily před naším vesnickým hospodářstvím, bylo združstevnění soukromého rolnického hospodářství.

Lenin konstatoval, že i společné hospodaření, které se utvořilo prostým sloučením půdy a nářadí jednotlivých rolníků, může tak zlepšit hospodaření, jak není možné v soukromém drobném rolnickém hospodářství, a že může vést k dvojnásobnému i trojnásobnému zvýšení produktivity práce. Tato Leninova teorie se stala ukazatelem pro naše združstevňování zemědělství.

Po válce byli rolníci u nás na vesnici většinou v tak obtížném postavení, že by nebyli schopni obdělat pole, kdyby tak či onak nespojovali své síly, takže sami rolníci naléhavě volali po združstevnění zemědělství. Jelikož tehdy rolníci nebyli schopni obdělat všechny své polnosti vlastními silami, i jejich touha po vlastnictví půdy nebyla tak silná.

Pokud pak jde o bohaté rolníky, bylo jejich hospodářství po válce téměř úplně rozrušené. V důsledku války přišli skoro všichni bohatí rolníci o své domy, zemědělské nářadí a tažný dobytek, takže jim mnoho majetku nezbyvalo. Po válce zbyla bohatým rolníkům jenom půda a způsob myšlení, který jim přikazoval vykořisťovat cizí práci. Stejná byla i situace středních rolníků a zámožných středních rolníků. Po válce bylo na vesnici pramálo lidí, kteří si udrželi aspoň jakous takous životní úroveň.

Naše strana uznala tuto dobu, kdy téměř všichni bohatí i střední rolníci byli na mizině a rolníci byli v tak těžkém postavení, že by nebyli schopni svá pole obdělávat, kdyby navzájem nespojovali své síly, za nejpříhodnější dobu k provedení združstevňování, vypracovala směrnici o združstevnění vesnického hospodářství a začala ji neprodleně uvádět v život. Kdybychom tehdy bývali združstevňování zemědělství energicky neprosazovali, kdybychom se byli opozdili a chtěli združstevňovat bohaté a střední rolníky poté, co se zase vzchopili, byli bychom se mohli setkat s potížemi.

Aby naši pracovníci mohli získat zkušenosti se združstevňováním zemědělství a aby bylo možno rolníkům, především pak středním rolníkům, ukázat přednosti družstevního hospodaření na praktickém příkladě, založila naše strana nejprve z chudých rolníků a příslušníků našeho jádra na vesnici v každém okrese několik zemědělských družstev a věnovala se jejich upevňování. Zemědělská družstva, složená z chudých rolníků, i za situace, kdy neměla moderní stroje, ukázala za pomoci strany a vlády jasně přednosti družstevního hospodaření před soukromým a umožnila široké uplatňování výsledků moderní vědy a techniky ve vesnickém hospodářství.

Na plenárním zasedání ústředního výboru strany v listopadu 1954 zhodnotila naše strana výsledky, jichž bylo dosaženo v pokusné etapě združstevňování, a vytyčila úkol, rozvinout masové hnutí za združstevnění zemědělství, v dubnových tezích r. 1955 pak všestranně vyložila úkoly socialistické revoluce.

Jakmile strana vydala směrnici k masovému rozvíjení družstevního hnutí, rolníci ji aktivně podpořili a s nadšením se zapojovali do združstevňování zemědělství. Když jsme se združstevňováním začínali, vzali jsme v úvahu, že připravenost i hospodářská situace rolníků se různí, takže jsme stanovili tři formy zemědělských družstev a umožnili samotným rolníkům, aby si zvolili takovou formu, která jim vyhovuje. Avšak většina našich rolníků hned od počátku zakládala družstva třetího typu, stejná jako máme dnes. Zemědělských družstev prvního a druhého typu jsme u nás neměli mnoho. V důsledku toho, že naši rolníci takto aktivně podpořili politiku naší strany v otázce združstevnění ze-

mědělství a zapojili se s nadšením do hnutí, byla socialistická přeměna našeho vesnického hospodářství dokončena během krátké doby pouhých 4–5 poválečných let.

Při řízení družstevního hnutí se naše strana důsledně držela zásady dobrovolnosti. Protože jsme přednosti družstevního hospodaření rolníkům předváděli na praktických ukázkách, dosáhli jsme toho, že široké masy rolníků, zejména středních rolníků, vstupovaly do družstev dobrovolně.

Při zajišťování dobrovolného vstupu rolníků do družstev nebyly celkem problémy s chudými rolníky, ale se středními rolníky to nebylo jednoduché. Protože střední rolník hospodařil na své půdě, se svým tažným dobytkem a pod., váhá vstoupit do družstva, které slučuje půdu a další základní výrobní prostředky. Strana a vláda musí uplatňovat správnou politiku, chtěli, aby střední rolník vstoupil do družstva dobrovolně. Naše strana přísně varovala před tím, aby se neobjevila tendence oslabovat svazek se středním rolníkem tím, že by se do družstva zapojoval z přinucení nebo že by nějak byly porušovány jeho zájmy. Strana se rozhodla přimět středního rolníka ke vstupu do družstva dobrovolně tím, že mu soutěží mezi soukromým a družstevním hospodářstvím ukáže přednosti družstevního hospodaření.

Jestliže strana a stát chce ukázat přednosti družstevního hospodaření cestou soutěžení mezi soukromým a družstevním hospodářstvím, pak musí družstevnímu hospodářství poskytnout vydatnou pomoc.

Naše strana učinila řadu opatření na pomoc družstvům, založeným z chudých rolníků. V době združstevňování byly družstevníkům státem poskytnuty dlouhodobé půjčky, kdežto soukromě hospodařícím rolníkům krátkodobé půjčky. Smyslem tohoto opatření bylo, aby si družstevní rolníci mohli zakoupit tažná dobytčata, zemědělské nářadí a pod., aby se tak úroveň zemědělských družstev rychle pozvedla. Družstevním rolníkům bylo dále dodáno více hnojiv a za levnější ceny než soukromě hospodařícím rolníkům. I na zemědělské naturální dani poskytl stát družstevním rolníkům oproti soukromě hospodařícím rolníkům 5% slevu a dal družstevním rolníkům přednostní právo na pou-

žívání vody ze zavodňovacích soustav, vybudovaných ze státních prostředků.

Stát rovněž usnadnil družstevním rolníkům práci tím, že zřídil zemědělské strojní stanice, jejichž traktory za nízký poplatek zoraly družstevníkům pole. Tehdy byla státem stanovená cena za vykonanou práci strojem ze stanice nižší než cena, za niž bohatí a zámožní střední rolníci půjčovali dobytčata, čímž bylo bohatým a zámožným středním rolníkům znemožněno, aby vykořisťovali chudé rolníky. To bylo jedno z velmi důležitých opatření, směřujících k omezení bohatého rolníka. V minulosti bohatí rolníci a zámožní střední rolníci vykořisťovali chudé rolníky tím, že jim za vysoký poplatek půjčovali zemědělské nářadí a tažný dobytek. Aby tento způsob vykořisťování znemožnila, stanovila naše strana poplatek za práci strojů ze strojní stanice níže, než byl poplatek za vypůjčení dobytčete, byť na to stát doplácel. Kdyby tehdy stát, vycházející jen z ekonomických hledisek, býval stanovil vyšší poplatky za strojní práci, byli by bohatí rolníci a zámožní střední rolníci mohli na vesnici ve větším měřítku provozovat vykořisťování.

Za takovéto podpory a pomoci se strany státu se hospodářská základna zemědělských družstev v krátké době upevnila a životní úroveň družstevních rolníků se výrazně zvýšila. Soukromě hospodařící rolníci měli hnojiva za vyšší ceny, naturální zemědělskou daň platili vyšší, nedostávali dlouhodobé půjčky, a tak v soutěži s družstevními rolníky neměli vyhlídky na vítězství. Jakmile přednosti družstevního hospodaření začaly být zjevné, počali střední rolníci do družstev vstupovat dobrovolně.

Naše strana přiměla k dobrovolnému vstupu do družstev i bohaté rolníky. V některých zemích v etapě socialistické revoluce likvidovali bohatého rolníka cestou vyvlastnění. Avšak naše strana uvážila zvláštnosti našeho bohatého rolníka i okolnost, že byl v době války přiveden téměř na mizinu, a zaměřila se nikoli na likvidaci středního rolníka, ale na jeho zatlačování a postupné zapojování do socialistického způsobu výroby. Všem bohatým rolníkům, kteří projevíli ochotu združstevnění se podřídit a do družstev vstoupit, umožnila naše strana zapojení do družstevního hospodářství a přeměnila je v socialistické pracu-

jící. Proti osobám, které združstevňování kladly do cesty překážky, pak uplatnila přísné sankce. Většina bohatých rolníků vstoupila do družstev sama od sebe v závěrečné etapě združstevňování, kdy již nebylo koho vykořisťovat. Proto združstevňování zemědělství u nás bylo dokončeno v krátké době a bez většího rozruchu.

Velký význam pro rozvíjení družstevního hospodářství i pro zvyšování zemědělské výroby má správné stanovení velikosti zemědělských družstev.

Z hlediska základních požadavků socialistického společného hospodaření je ovšem záhodno, aby rozměr zemědělského družstevního hospodářství dosahoval jisté velikosti. Jen ve větším zemědělském družstevním hospodářství lze dobře uplatnit mechanizaci a irigaci, lze ve větším měřítku upravovat půdu a pod. Avšak to ještě neznamená, že by bylo možno bez jakýchkoli předpokladů rovnou zakládat družstevní hospodářství ve velkém měřítku. Za podmínek, kdy mechanizace vesnického hospodářství není na vysokém stupni, kdy ideová úroveň rolníků a úroveň řídicích znalostí vedoucích pracovníků družstev je nízká, vedlo by vytváření příliš velkých družstevních celků k tomu, že by je nebylo možno řádně řídit a spravovat a nebylo by možno uplatnit všechny přednosti družstevního hospodaření.

Proto, když naše strana poprvé přistupovala k zakládání zemědělských družstev, podporovala vytváření menších družstev v rámci jednotlivých osad o 40 až 100 rolnických hospodářstvích. Později, když se materiálně technická základna vesnického hospodářství upevňovala a úroveň hospodářsko — správních funkcionářů družstev stoupala, byla družstva postupně slučována tak, aby se svým měřítkem kryla s obcemi, takže jejich rozměry byly poněkud zvětšeny. Jistým zvětšením rozměrů zemědělských družstev jsme získali možnost efektivněji využívat půdu, zemědělské stroje a další výrobní prostředky, a tak energičtěji prosazovat technickou revoluci na vesnici. Získali jsme tak také obrovskou možnost k ještě všestrannějšímu rozvíjení družstevního hospodářství.

Při upevňování a rozvíjení zemědělských družstev je velmi důležité, aby byla neustále zdokonalována jejich správa a řízení.

Třebaže se zemědělské družstvo založí, není-li řádně řízeno a spravováno, nemůže prokázat všechny přednosti socialistického společného hospodaření. V prvním období po sloučení našich zemědělských družstev na velikost, odpovídající velikosti obcí, a tudíž po jistém zvětšení jejich rozměrů, projevovaly se v řízení a správě části zemědělských družstev různé nedostatky. V únoru 1960 jsem se odebral do obce Čchongsanri v okrese Kangso, abych tam na místě řídil práci. Řízení a správa tamějšího zemědělského družstva byla rovněž prováděna nedostatečně. Místo aby se tam soustředili na zemědělské práce, vrhli mnoho pracovních sil na vedlejší práce, jako na lisování oleje, rybářství, živočišnou výrobu a pod., pro což všechno založili zvláštní pracovní skupiny. Kromě toho neměli řádnou organizaci práce a řádné hodnocení práce a neuplatňovali jaksepatří důsledně ani zásadu socialistického rozdělování. Proto někteří rolníci práci odbývali a sem tam se vyskytl i nějaký povaleč. Vznik takovýchto nedostatků při řízení zemědělských družstev souvisel s tím, že úroveň práce řídicích pracovníků družstev nestačila držet krok s rychle se rozvíjející skutečností.

Po mé práci v Čchongsanri rozvinula proto naše strana energický boj za zvýšení úrovně pracovníků a za zlepšení jejich způsobu práce. V průběhu boje za zevšeobecnění zkušeností z řízení v Čchongsanri a za prosazení metody Čchongsanri se úroveň pracovníků výrazně zvýšila a v řízení družstevních statků došlo k epochálnímu obratu.

Na jedné straně naše strana zvyšovala úroveň řídicích pracovníků, aby byla zlepšena správa a řízení zemědělských družstev, na druhé straně pak při řízení uplatňovala systém hospodaření v jednotlivých podbrigádách. Zkušenosti ukazují, že systém hospodaření v jednotlivých podbrigádách podporuje družstevní rolníky k tomu, aby k společné práci přistupovali jako hospodáři, a je účinnou metodou zdokonalování řízení družstevního hospodářství.

Pro další upevnění socialistického zemědělského družstevního hospodářství a pro přeměnu naší vesnice v zámožnou a kulturní socialistickou vesnici, vybavenou moderní technikou, je na vesnici nutno provést technickou revoluci.

Naše strana na vesnici jednak prosazovala združstevňování zemědělství, jednak se ihned dala na provádění technické revoluce. Při provádění technické revoluce na vesnici je důležité, aby byla správně stanovena náplň technické revoluce a postup při jejím provádění. Za základní náplň technické revoluce na vesnici určila naše strana irigaci, mechanizaci, elektrifikaci a chemizaci, přičemž irigaci vytyčila jako přednostní úkol.

V našem vesnickém hospodářství má velký podíl práce na zavodňovaných rýžovištích, přičemž skoro každoročně dochází k záplavám i k velkému suchu. Proto aby byly překonány pohromy, způsobované záplavami a suchem a aby zemědělství mohlo dosahovat vysoké a ničím neohrožované úrody, postavila naše strana při zavádění technické revoluce na vesnici na první místo irigaci.

S tím, jak postupovalo združstevňování zemědělství, naše strana postupně rozvíjela boj za provedení irigace jako masové hnutí. Plenární zasedání ústředního výboru strany v září 1958 se usneslo rozvinout hnutí za zavlažení 1 miliónu čongbo půdy v celostátním a všelidovém měřítku a k uskutečnění toho vyzvalo všechen lid. Dělníci, rolníci, žáci a studenti, zaměstnanci a vojáci, všechen lid vzal usnesení pléna za své a zapojil se s elánem do boje za irigaci vesnice. Bylo tak postaveno několik tisíc vodních nádrží a množství čerpacích stanic.

Zároveň s energickým rozvíjením boje za irigaci naše strana vedla aktivně boj i za mechanizaci, elektrifikaci a chemizaci vesnického hospodářství.

Pro upevnování a rozvíjení družstevního hospodaření v zemědělství je důležité zajistit, aby se družstevní rolníci poctivě zapojovali do společné práce.

Aby zajistila, že družstevní rolníci se budou poctivě zapojovat do společné práce, naše strana rozhodla, aby jim nebyly přidělovány velké záhumenky. Pro odstranění zbytků sobeckého myšlení u rolníků je ovšem především důležité, aby se zintenzívovala jejich ideologická výchova. Avšak jen ideologickou výchovnou prací nelze sobectví zcela odstranit. Aby bylo u rolníků odstraněno přežívající sobecké myšlení, je na jedné straně třeba zintenzívňovat jejich ideovou výchovu, ale na druhé straně

se nesmí vytvářet materiální předpoklady, které mohou sobectví plodit. Když se rolníkům přidělí velké záhumenky, budou si hledět záhumenků, nebudou se jaksepatří zapojovat do práce v družstevním statku a budou podléhat sobeckému myšlení. Proto abychom zajistili, že rolníci překonají svoje individuální sobectví, že se zbaví svých návyků, kterých nabyli jako drobní vlastníci, a že se v duchu kolektivistických idejí poctivě zapojí do společné práce na družstevním statku, dali jsme jim úmyslně malé záhumenky.

Aby se zvýšil zájem družstevních rolníků na výrobě a aby bylo zajištěno, že se poctivě účastní společné práce, je rovněž nutno provádět správnou cenovou a výkupní politiku pokud jde o zemědělské produkty.

Naše strana neuplatňovala takovou cenovou a výkupní politiku, která by poškozovala zájmy rolníků. Vždycky jsme prováděli v oblasti zemědělských produktů takovou cenovou a výkupní politiku, která by umožňovala rovnoměrně zvyšovat životní úroveň dělníků i rolníků.

Při výkupu obilí vyrobeného družstevními rolníky stát postupuje tak, že ponechává dostatečně velkou část rolníkům pro jejich výživu a zbytek vykupuje za vysokou cenu. Od družstevních rolníků vykupujeme 1 kilogram rýže za 60 čonů, ale dělníkům a zaměstnancům pak rýži přidělujeme po 8 čonech za kilo.

Proč však stát vykupuje rýži od družstevních rolníků za tak vysokou cenu? Děláme to proto, aby se na jedné straně zvyšovala životní úroveň rolníků, a na druhé straně, aby si rolníci uvědomili, že jen rozvoj společného hospodářství jim zajišťuje dobrý život, a aby se do společného hospodaření ještě lépe zapojovali. Kdyby stát vykupoval od družstevních rolníků obilí, které vyrobili ve společném hospodářství, za příliš nízkou cenu, pak by jim ze společného hospodaření zrovna velký peněžní příjem neplynul. Kdyby příjmy ze společného hospodaření měli nízké, pak by se rolníci snažili zajistit si větší příjem ze svého záhumenkového hospodářství.

Naši rolníci dnes o osobní záhumenkové hospodářství zájem nemají. To je dáno tím, že práce na družstevním statku je

pro ně výhodnější než hospodaření na záhumenku. Dnes mají naši rolníci větší zájem o společné hospodářství než o svůj záhumenek a všemožně se snaží o to, aby si na družstevním odpracovali o nějakou tu jednotku více. Lze říci, že tento poměr vznikl u rolníků proto, že naše strana jednak správně prováděla ideově výchovnou práci mezi rolníky, jednak že prováděla správnou cenovou a výkupní politiku, pokud jde o zemědělské produkty.

3. O socialistické přeměně soukromého obchodu a průmyslu

Aby ve městě i na venkově beze zbytku zavládly socialistické výrobní vztahy, je vedle združstevnění vesnického hospodářství třeba v socialistickém duchu přebudovat soukromý obchod a průmysl.

Přeměnit soukromý obchod a průmysl v socialistickém duchu rozhodně není jednoduchá věc. Avšak podobně jako združstevnění zemědělství socialistická přeměna soukromého obchodu a průmyslu proběhla u nás v důsledku správných směrnic strany v krátké době a hladce.

Úspěšný průběh socialistické přeměny soukromého obchodu a průmyslu v naší zemi byl dán především tím, že naše strana zvolila pro socialistickou přeměnu soukromého obchodu a průmyslu vhodnou dobu a příhodné podmínky a že jich dovedla dobře využít.

Socialistická přeměna soukromého obchodu a průmyslu se po válce stala vysoce naléhavým požadavkem. Naši soukromí podnikatelé v obchodu a průmyslu, kteří bývali i dříve beztak slabí a nemohoucí, přišli za války v důsledku nevybíravého bombardování amerických imperialistů o své továrny a podniky, které byly zničeny. Soukromý obchod a průmysl byl tedy u nás skoro úplně zruinován, přičemž mnozí podnikatelé a obchodníci poklesli na úroveň řemeslníků či drobných obchodníků.

Kromě toho za urychleného postupu združstevňování vesnického hospodářství, za zvyšující se úlohy státního průmyslu

a socialistického obchodu, začala podnikatelská činnost soukromých obchodníků a továrníků narážet na značné překážky. Před združstevněním vesnického hospodářství soukromí obchodníci a továrníci mohli jezdit na venkov, nakupovat od rolníků rýži, ovoce či maso, zpracovávat je a prodávat. Ale od té doby, co soukromé rolnické hospodářství bylo združstevněno a co stát začal vykupovat zemědělské produkty prostřednictvím jednotného výkupního systému, ztratili soukromí podnikatelé v obchodu a průmyslu možnost kdekoli a podle libosti si obstarávat suroviny či materiál. V důsledku rychlého rozvoje státního průmyslu a socialistického obchodu ztratili dokonce i odbytiště pro své zboží. Stručně řečeno, za podmínek, kdy ve všech odvětvích národního hospodářství včetně vesnice převládla socialistická forma hospodaření, soukromí podnikatelé v obchodě a průmyslu ztratili možnost hospodařit, aniž by se opírali o podporu státu, a ocitli se tak v situaci, kdy nemohli zlepšovat svou životní úroveň.

Naše strana včas pochopila tuto situaci soukromých podnikatelů v obchodu a průmyslu a vytyčila směrnicí o jejich združstevnění. Když strana vytyčila směrnicí o socialistické přeměně soukromých podnikatelů v obchodu a průmyslu, někteří lidé přišli s nesmyslným tvrzením, že by bylo výhodnější, kdybychom soukromé podnikatele v obchodu a průmyslu nepřeměňovali v duchu socialismu, ale kdybychom jich naopak využívali. My jsme však takové nesprávné tvrzení přijmout nemohli.

Kdyby naše strana bývala toto období, kdy se vytvořily příznivé podmínky pro socialistickou přeměnu soukromých podnikatelů v obchodu a průmyslu, promeškala, a kdyby byla bývala chtěla je přeměnit v duchu socialismu poté, co si nastřádali určitý kapitál, pak by na to potřebovala delší dobu a také by to mohlo dát mnohem víc práce. Kdyby pak byla od socialistické přeměny soukromých podnikatelů v obchodě a průmyslu upustila a ponechala jim volné pole k podnikání a obchodování, bylo by to mohlo vést ke vzniku vážných překážek pro průběh revoluce a výstavby. Když tehdy soukromí podnikatelé v obchodu a průmyslu ztratili své zdroje surovin a materiálu, začala část z nich v mnoha případech rozkrádat státní materiál a za-

řízení a stát tak poškozovat. Protože soukromí obchodníci kromě toho jezdili na venkov, kde provozovali černý obchod se zemědělskými produkty, došlo k negativnímu jevu, kdy někteří družstevní rolníci přestali své výrobky poskytovat státnímu výkupu a místo toho je začali za drahé peníze prodávat soukromým obchodníkům. Proto kdybychom upustili od přeměňování soukromého obchodu a průmyslu v duchu socialismu, nebyli bychom mohli upevňovat a rozvíjet družstevní hospodářství právě na venkově založená a nemohli bychom ani zajistit úspěšný postup socialistické výstavby. Za takovéto situace naše strana nemohla soukromé podnikatele v obchodu a průmyslu ponechat, a také nemohla potřebovat, aby se ze svého zruinování vzpamatovali s tím, že by jich potom využívala.

Při přeměňování soukromých podnikatelů v obchodu a průmyslu se naše strana přísně přidržovala zásady dobrovolnosti a rozhodla se je začlenit do různých forem družstevního hospodaření.

Závažnou otázkou při socialistické přeměně soukromého obchodu a průmyslu bylo, jak dosáhnout toho, aby soukromí podnikatelé v obchodu a průmyslu, kteří nebyli zvyklí pracovat, se zapojili do výroby a začali se připodobňovat dělnické třídě. Vzali jsme v úvahu zvláštnosti podnikatelů a obchodníků, z podnikatelů a řemeslníků jsme zorganizovali výrobní družstva, ale ze soukromých obchodníků pak prodejní družstva, která jsme později postupně přeměňovali na výrobně prodejní družstva, jejichž členové prodávali výrobky, které sami vyráběli, a nakonec reorganizovali na výrobní družstva, zabývající se čistě jen výrobou. Z části soukromých obchodníků jsme přímo od začátku založili výrobně prodejní družstva, tak aby v nich sami vyráběli a své výrobky prodávali. U výrobně prodejních družstev jsme postupně zvyšovali podíl výroby na jejich činnosti a nakonec jsme je přeměňovali na výrobní družstva, zaměřená výhradně na výrobu.

Při přeměňování výrobně prodejních družstev, zabývajících se jak výrobou tak prodejem, na výrobní družstva, zabývajících se jen výrobou, mělo rozhodující význam to, že se zvyšovala vedoucí úloha státního průmyslu a socialistického obchodu. Naše

strana na jedné straně zajišťovala, aby stát v dostatečném množství vyráběl zboží, které lid potřebuje k životu, a na druhé straně ve velkém měřítku budovala státní obchodní síť. Jelikož všude vznikaly státní obchody, které dodávaly dostatek zboží, výrobně prodejním družstvům nezbývalo, než aby své zboží prodávaly prostřednictvím státního velkoobchodu. Tak postupně přirozeně zakrňovala prodejní funkce výrobně prodejních družstev, která se postupně vyvíjela ve výrobní družstva, věnující se výhradně výrobě.

Protože v období socialistické přeměny výrobních vztahů u nás rychle postupovalo združstevňování zemědělství a zvyšovala se úloha velkého státního průmyslu a socialistického obchodu, ztrácel soukromý obchod a průmysl dech, a proto jeho socialistická přeměna proběhla poměrně hladce.

* * *

Za krátkou dobu necelých dvaceti pěti let od osvobození jsme vykonali opravdu mnoho. Naše strana stojící v čele lidu přeměnila naši zemi, jež kdysi byla koloniální a polofeudální, v rozvinutý socialistický silný stát s vlastním spolehlivým samostatným národním hospodářstvím a skvělou národní kulturou. V průběhu těchto velkých společensko – ekonomických přeměn naše strana získala ve všech oborech své činnosti mnoho cenných bojových zkušeností.

Avšak špatní lidé, kteří se v minulosti usadili na stranickém úseku ideologické práce, velké dílo a výsledky, jichž náš lid dosáhl, neuváděli v širší známost a nepropagovali je a nevychovali funkcionáře a členy strany na základě cenných a bohatých bojových zkušeností naší strany. Je ovšem pravda, že po 15. plenárním zasedání 4. ústředního výboru strany se propaganda i propagace bojových zkušeností a díla naší strany, jakož i vyzbrojování členů strany a pracujících linií a politikou strany, živě rozvinula, avšak doposud nelze mít zato, že stranická propaganda se provádí tak, abychom s ní mohli být plně spokojeni.

Protože stranická propaganda a ideově výchovná práce se

neprovádí dobře, funkcionáři nemají systematické a hluboké znalosti linie a politiky strany. Zejména mladí funkcionáři, kteří přímo nezažili socialistickou revoluci ani demokratickou revoluci, nemají přesné znalosti o takových otázkách, jako o tom, jaké směrnice naše strana vytyčila při pozemkové reformě a jak tehdy probíhal třídní boj, v jak obtížných podmínkách se zakládala a rozvíjela zemědělská družstva a soukromí obchodníci a podnikatelé se přeměňovali v duchu socialismu, jak v severní polovině naší republiky, kde dříve nebyla ani jedna vysoká škola, jich vyrostlo přes 120, jak byly vychovány mohutné oddíly našich národních kádrů a pod. To je funkcionářům velice na překážku při důsledném prosazování linie a politiky strany.

Pracovníci na úseku stranické propagandy v minulosti dobře nepracovali, a tak nemáme ani žádnou knihu, v nichž by byly systematicky vyloženy bohaté bojové zkušenosti, jichž naše strana nabyla v průběhu revolučních bojů a budovatelské práce.

Tyto nedostatky, projevující se v ideologické práci strany, budeme musít co nejdříve napravit a správně provádět výchovu funkcionářů a členů strany na základě zkušeností z naší revoluce. Jen tak budeme moci mezi funkcionáři a členy strany ještě pevněji prosadit jediný ideologický systém strany a dosáhnout toho, aby funkcionáři a členové strany mohli důsledně prosazovat linii a politiku strany.

V zájmu výchovy funkcionářů a členů strany na základě zkušeností z naší revoluce bude třeba dobře vypracovat sborník zkušeností, v němž by byla především shrnuta a systematicky vyložena linie a politika strany v každé etapě revoluce a výstavby a pak výsledky a zkušenosti, získané v průběhu boje za její prosazení do života.

Do tohoto sborníku zkušeností musíme uložit a roztřídit podle jednotlivých úseků zkušenosti, které naše strana získala v demokratické revoluci, socialistické revoluci a při socialistické výstavbě. Bude třeba tam uložit a utřídit takové zkušenosti ze všech úseků revoluční a budovatelské práce jako například zkušenosti z pozemkové reformy, znárodnování průmyslu a z uplatňování zákona o práci, ze združstevňování zemědělství a socialistické přeměny soukromého obchodu a průmyslu, z před-

nostního rozvíjení těžkého průmyslu a současného rozvíjení lehkého průmyslu a zemědělství, ze současného rozvíjení ústředně řízeného průmyslu a místního hospodářství, z budování socialistické kultury, z řešení náboženské otázky, z vyzbrojení všeho lidu a přeměny celé země v pevnost a z dalších akcí. Do sborníku zkušeností bude třeba uložit i řádně rozvinutý výklad o myšlence čučche, kterou rozpracovala naše strana.

Při systematickém výkladu bojových zkušeností naší strany se nelze omezit jen na řešení obecných zásad, ale je třeba konkrétně vyložit linii strany a její směrnice, napomáhající k uplatnění této linie. Když se např. bude psát o zkušenostech z pozemkové reformy, bude třeba na základě výmluvných dokumentů vypsát, s jakou politikou strana přišla, jak tuto politiku prováděla, jaká opatření učinila po provedení pozemkové reformy. Vypracování takového sborníku zkušeností bude velkou pomocí pro studium a práci našich funkcionářů a bude též dobrým příspěvkem k výchově členů strany a ostatních pracujících.

Přeji vám, soudružky a soudruzi, abyste získali zaujetí pro studium a hluboce studovali bojové zkušenosti naší strany a abyste tak dosahovali ještě větších úspěchů ve svém úsilí spo-lehlivě se vyzbrojovat jedinou ideologií strany a důsledně prosazovat její linii a politiku.

ROZVOJEM MÍSTNÍHO PRŮMYSLU DOSÁHNEME DALŠÍHO PŘELOMU VE VÝROBĚ SPOTŘEBNÍHO ZBOŽÍ

Projev na Celostátním sjezdu pracovníků místního průmyslu

27. února 1970

Jménem ústředního výboru strany a vlády republiky chci především vyjádřit vřelé díky zde přítomným soudruhům, jakož i všem pracovníkům odvětví místního průmyslu naší země, kteří aktivně bojují za jeho rozvoj.

Chci hovořit o tom, jak dosáhnout velkého přelomu ve výrobě spotřebního zboží na základě dalšího rozvoje místního průmyslu.

I. ZAJISTIT, ABY LEHKÝ PRŮMYSL RYCHLE DOHNAL ÚROVEŇ ROZVOJE TĚŽKÉHO PRŮMYSLU

V minulosti bylo hospodářství naší země v důsledku koloniální nadvlády japonského imperialismu velmi zaostalé a krajně jednostranně rozvinuté. Japonští imperialisté všemožně brzdili rozvoj těžkého průmyslu v naší zemi, aby naši zem hospodářsky zotročili a změnili ji na věky v kolonii. Jestliže vůbec lze hovořit o tom, že v minulosti byl v naší zemi těžký průmysl, pak to byl slabě rozvinutý těžební průmysl a průmysl pro prvotní zpracování surovin na polotovary, který sloužil japonským imperialistům k drancování bohatých přírodních zdrojů naší země.

Nejen těžký průmysl v naší zemi byl před osvobozením krajně zaostalý, lehký průmysl byl ještě ubožejší. S cílem vykořisťování korejského lidu brzdili japonští imperialisté všemi způsoby i rozvoj lehkého průmyslu naší země. Japonští uchvatitelé odebírali